

РЕШЕНИЕ

№ 7899

гр. София, 18.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **8187** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от М. П. В., против решение от 29.06.2023 г. на Софийския районен съд, НО, 22^{-ри} състав, постановено по НАХД № 4668/2023 г. С решението е изменено в санкционната част, съответно е потвърдено издаденото от началник Отдел „Контрол по Р. пътна мрежа“, Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“, при Агенция „Пътна инфраструктура“ **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 8062/28.02.2023 г., с което, на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, предл. второ от Закона за пътищата, на касатора е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 3 000 лева, за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, предл. второ от същия закон.

В касационната жалба е изложено становище за неправилност на въззивното решение, като е заявено и искане за възстановяване разноските за адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не е представляван.

Ответникът, чрез юрисконсулт и с писмен отговор оспорва жалбата, като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерност на адвокатското.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност

на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като взе предвид приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна. Неудачно в жалбата е цитирано Решение 6888/02.12.2020 г., по адм. дело № 6738/2020 г., което касае различен от процесния случай.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК, касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон касационният съд следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания, но преценява решението като неправилно.

В процесните АУАН и НП е отразено, че (цитат): на 27.01.2023 г. в 12:38 часа на път II-18, км. 35 в посока [населено място] – [населено място] касаторът „е управлявал и извършвал превоз на товари с МПС четири оси с две управляеми оси, марка „М.“, модел 4141 К Актрос, с рег. [рег.номер на МПС] , като в процеса на извършената проверка е установено, че водачът извършва превоз на земя, видно от описанието на нарушението и обясненията на нарушителя в акта, без разрешение за дейности в рамките на специалното ползване на пътищата /Разрешително/, съгласно изискванията на чл. 8, ал. 1-2 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС; при направеното измерване с техническо средство електронна везна за измерване на маса и поосово натоварване на ППС, модел CAPTELS ORA-10 № 785, № 4542 в Регистъра на одобрените типове средства за измерване (Заявление за метрологична проверка № 000029- 21847/21.04.2022 г.) и ролетка № 1303/18/5 м, е констатирано следното: при измерено разстояние между осите 1.38 метра на двойната задвижваща ос, сумата от натоварването на ос на двойната задвижваща ос на ПМС е 27.060 тона при максимално допустимо натоварване на оста 19 т., съгласно чл. 7, ал. 1, т. 5, буква „в“ от Наредбата, като превишаването е с 8.06 т., видно от Кантарна бележка № 1922/27.01.2023 г.“. Превозното средство е квалифицирано като „тежко“, по смисъла на чл. 3, т. 2 от Наредба № 11/2001 г.

Въз основа на така описаните констатации, на водача на ППС е вменено извършване на нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, предл. второ от Закона за пътищата, за което е санкциониран на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, предл. второ с.з. Според разпоредбата на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, предл. второ, за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забранява движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства, като разрешението се издава по реда, указан с Раздел IV от Наредба № 11/03.07.2001 г. „Специалното ползване на пътищата“ е дефинирано с § 1, т. 8 от ДР на Закона за пътищата - „използването на пътищата за превозване на тежки и извънгабаритни товари или за осъществяване на други дейности в обхвата на пътя и в обслужващите зони, като: изграждане и експлоатация на търговски крайпътни обекти и на пътни връзки към тях, както и на площадки за оказване на пътна помощ и на пътни връзки към тях; изграждане и експлоатация на рекламни съоръжения; изграждане на нови и ремонт на съществуващи подземни и надземни линейни или отделно стоящи съоръжения и тяхната експлоатация в обхвата на пътя; временно

ползване на части от пътното платно и земи в обхвата на пътя от други лица“. В процесния случай, както от съдържанието на наказателното постановление, така и от събраните по делото доказателства несъмнено се установява обстоятелството, че водачът на пътното превозно средство е управлявал тежко МПС (чл. 3, т. 2 от Наредба № 11/2001 г. - натоварване на ос, по-голямо от стойностите по чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“ – от 1,3 включително до 1,8 т - 18 t (19 t), (дейности от специалното ползване на пътищата), без да има съответното разрешително за това. Вмененото нарушение е квалифицирано като такова, по смисъла на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, предл. второ Закона за пътищата („за дейности от специалното ползване на пътищата без разрешение се забранява движението на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства“). С други думи, административнонаказателната отговорност е ангажирана за това, че процесното ППС, превозвайки тежък товар се е движело „в обхвата на пътя и ограничителната строителна линия, без съответното разрешително за дейности от специалното ползване на пътищата. Съобразно чл. 18, ал. 5 от Закона за пътищата специалното ползване на пътищата се извършва при условия и по ред, определени с наредба на Министерския съвет – Наредба за специално ползване на пътищата, приета с ПМС № 179/04.07.2001 г. Превозването на тежък товар, в условията на специално ползване на пътищата (§1, т. 8 от ДР на Закона за пътищата), без съответното разрешително за това съставлява нарушение, по смисъла на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗП. Административнонаказателно отговорни, според санкционната норма на чл. 53, ал. 1 от Закона за пътищата, на основание която е наложена глобата на М. П. В. са „физическите лица, нарушили разпоредбите на чл. 25, чл. 26, ал. 1, т. 1, букви „в“ и „г“, т. 2, ал. 2 и ал. 5 и чл. 41“.

Въззивното решение, като правилно следва да бъде оставено в сила.

Отхвърлянето на касационната жалба обуславя основателност на искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 ЗАНН определя в размер на 100 лева.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, вр. чл. 63в, чл. 63д ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 29.06.2023 г. на Софийския районен съд, НО, 22^{-ри} състав, по НАХД № 4668/2023 г.

ОСЪЖДА М. П. В. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв. (сто лева).

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване, и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: